

Van Hoof Advies uv

Im Heidfeld 24, 47574 Goch

Correspondentie: Postbus 41
6590 AA Gennepe

e-mail: mailvanhoofadvies@gmail.com
IBAN: DE02320613844801763010

Rechtbank Oost-Brabant
Afdeling Bestuursrecht
Postbus 90125
5200 MA Den Bosch

Mijn kenmerk: 2330LvC7
Betreft: beroepschrift

Kessel, 26 april 2023

1

Edelachtbare Dames, Heren,

Bij besluit van 17 oktober 2022 (het besluit in primo) heeft het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Land van Cuijk een vergunning ingevolge de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) verleend voor het toepassen van mono-mestvergistingsaanleg aan de Deurneseweg 44 in Oploo. De vergunning is verleend voor de activiteiten handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening en omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM). Zie productie 1.

Namens de Milieuvereniging Land van Cuijk, Beerseweg 10, 5451 NS Mill (verder te noemen: de vereniging) tekende ik bezwaar aan tegen dit besluit. Zie productie 2. Dit bezwaar is door de commissie bezwaarschriften behandeld. Het college heeft daar verweer uitgebracht, zie productie 3. De commissie heeft advies uitgebracht en het college heeft met overname van dat advies bij besluit van 29 maart 2023 het bezwaar ongegrond verklaard, het besluit in primo in stand gelaten en het verzoek om kostenvergoeding afgewezen. Zie productie 4. Tegen het besluit in productie 4 teken ik hierbij namens de vereniging beroep aan. De beroepsgronden zijn als volgt:

Ruimtelijke ordening

In het vigerende bestemmingsplan 'Partiële herziening bestemmingsplan Buitengebied Sint Anthonis' staan de volgende planregels die hier van belang zijn:

10.2 Bouwregels

10.2.7 Bouwwerken ten behoeve van mestbewerking (sublid 7.2.7)

Bouwwerken ten behoeve van mestbewerking zijn niet toegestaan.

10.3 Afwijken van de bouwregels

10.3.2 Afwijken van de bouwregels voor locatiegebonden mestbewerking (sublid 7.3.2)

Bij een omgevingsvergunning kan worden afgeweken van het bepaalde in artikel [10.2](#), sublid [10.2.7](#) voor de oprichting, wijziging en/of uitbreiding van bebouwingsoppervlakte voor mestbewerking, met dien verstande dat:

- a. uitsluitend locatiegebonden mestbewerking is toegestaan;
- b. het bestemmingsvlak niet is gelegen:
 1. ter plaatse van de gebiedsaanduiding 'overige zone - groenblauwe mantel'
 2. ter plaatse van de gebiedsaanduiding 'overige zone - beperkingen veehouderij';
- c. de ontwikkeling vanuit een goede leefomgeving inpasbaar is in de omgeving;
- d. de omvang van de bebouwing past in de omgeving gelet op de bestaande en toekomstige functies in de omgeving en de effecten die de toename van de bebouwing op die functies heeft, waaronder de effecten vanwege milieuaspecten en volksgezondheid';
- e. aangetoond wordt dat geen toename van ammoniakemissie vanaf het betreffende agrarische bedrijf of de betreffende gronden plaatsvindt;
- f. de financieel-economische haalbaarheid van de voorziening dient te worden aangetoond.

2

10.4 Specifieke gebruiksregels

10.4.1 Strijdig gebruik (sublid 7.4.1)

Onder gebruiken of het laten gebruiken in strijd met de bestemming wordt in ieder geval verstaan het gebruiken of het laten gebruiken van gronden en bouwwerken voor en/of als:

- a. kamperen, behoudens kleinschalig kamperen ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van recreatie - 6' of de aanduiding 'specifieke vorm van recreatie - 15';
- b. detailhandel, behoudens toegestaan krachtens artikel 7.4.4;
- c. een aan huis verbonden beroep of bedrijf;
- d. horeca;
- e. intensieve veehouderij op de verdieping, behoudens volière- en scharrelstalen voor legkippen, waar ten hoogste twee bouwlagen mogen worden gebruikt voor het houden van legkippen
- f. geluidszoneringsplichtige en risicovolle inrichtingen;
- g. tijdelijke lage teeltondersteunende voorzieningen ten behoeve van een (vollegronds)teeltbedrijfstak, behoudens gedurende de teeltperiode waarvoor deze nodig zijn en met dien verstande dat deze uitsluitend zijn toegestaan indien de voorzieningen na afloop van de teeltperiode waarvoor deze worden gebruikt, worden opgeruimd/verwijderd;
- h. kamerverhuur;
- i. huisvesting van tijdelijke arbeidskrachten;
- j. woningsplitsing;

- k. mestbewerking, behoudens bestaande legale locatiegebonden mestbewerking en behoudens mestbewerking ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch - 10' ;
- l. verblijfsrecreatie, behoudens verblijfsrecreatie zoals toegestaan volgens lid 7.1;
- m. evenementen;
- n. seksinrichtingen;
- o. bewoning van vrijstaande bijbehorende bouwwerken en gebouwen, geen (bedrijfs)woning zijnde;
- p. het gebruik van de bedrijfswoning als burgerwoning, behoudens ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van wonen - 2';
- q. het gebruik van de gronden ter plaatse van de aanduiding 'tuin' ten behoeve van de agrarische bedrijfsvoering, bijvoorbeeld in de vorm van voederplaten of opslag, met uitzondering van bestaande inritten;
- r. opslag van goederen en materialen buiten het bouwvlak;
- s. buitenopslag voor de voorgevelrooilijn;
- t. het splitsen van een bestemmings-/bouwvlak en/of het vestigen van meerdere bedrijven in hetzelfde bestemmings-/bouwvlak.

In het besluit in primo staat:

De aanvraag om omgevingsvergunning is in strijd met de volgende regels:

3

Art.nr. bestemmingsplan	Regel bestemmingsplan	Beoordeling regels
A 10.2.7	Bouwwerken ten behoeve van mestbewerking zijn niet toegestaan	Er wordt een silo gebouwd ten behoeve van locatie gebonden mestbewerking.

Er wordt dus geconcludeerd dat de aanvraag strijdig is met planregel art. 10.2.7 van het bestemmingsplan. Art. 10.2.7 is een bouwregel. Op basis van een motivering die vervolgens wordt gegeven, wordt er een vergunning verleend voor handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening omdat er gehandeld zou worden in strijd met deze planregel.

In de ruimtelijke onderbouwing van de aanvraag staat echter het volgende:

De vergister krijgt een hoogte van 5 meter. **Met dit plan wordt er niet gebouwd.** Het bestaande bassin wordt omgezet naar een vergister en het reeds bestaande gebouwtje ervoor wordt gebruikt voor de gasopwaarding. Er is geen nieuwbouw noodzakelijk, er derhalve ook geen bouwvergunning. Onderdeel van de monovergister is een gasopwaarderingsunit om het gas onder de juiste druk en gaskwaliteit met een geurstof op het aardgasnet te brengen. Dit is een prefab installatie die hier wordt geplaatst in het bestaande gebouw bij het mestbassin.

Er wordt dus nadrukkelijk niet gebouwd. Er wordt dan ook een vergunning aangevraagd voor de activiteit bouwen. In het besluit in primo is dan ook geen vergunning verleend voor de activiteit bouwen.

Aangezien er niet gebouwd wordt, kan er ook geen sprake zijn van strijd met een bouwregel in het bestemmingsplan. In bezwaar hebben cliënten dit aangevoerd. Er is geen strijd met planregel art. 10.2.7. Dit is immers een bouwregel. Hij verbiedt het bouwen van bouwwerken ten behoeve van mestbewerking. Maar er wordt niet gebouwd ten behoeve van mestbewerking.

In plaats daarvan is er strijd met planregel art. 10.4.1 sub k. Dit is een gebruiksregel. Deze planregel verbiedt het gebruiken of laten gebruiken van gronden of bouwwerken voor mestbewerking, behoudens bestaande legale locatiegebonden mestbewerking en behoudens mestbewerking ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch - 10'. In de onderhavige aanvraag wordt het bestaande bassin omgezet naar een vergister en het reeds bestaande gebouwtje ervoor wordt gebruikt over de gasopwaardering. Bestaande bouwwerken worden dus gebruikt voor mestbewerking. Van bestaande legale locatiegebonden mestbewerking is geen sprake, want de mestbewerking is nieuw. Voorheen was er immers alleen een mestbassin. Van de aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch - 10' is hier geen sprake. De uitzonderingsbepalingen in planregel art. 10.4.1 sub k zijn dus niet van toepassing. De planregel verbiedt dus het gebruik van bouwwerken voor mestbewerking.

4

Ondanks dat dit punt in bezwaar is aangevoerd, zijn de commissie bezwaarschriften en het college hier niet op ingegaan. Men heeft slechts gemotiveerd waarom de afwijking van planregel art. 10.2.7 toelaatbaar is hier. Deze motivering is echter niet ter zake doende in het licht van de aangevoerde bezwaargrond dat van de verkeerde planregel ontheffing is verleend.

Het besluit is daarom strijdig met art. 3:46 Awb dat het besluit moet berusten op een deugdelijke motivering. Ook is het besluit strijdig met art. 2.1 lid 1 sub c en art. 2.12 Wabo, omdat er geen vergunning is verleend voor afwijken van planregel art. 10.4.1 sub k. De strijdigheid met deze regel in het bestemmingsplan is dus door het besluit niet opgeheven.

- *Interim Omgevingsverordening*

Art. 2.77 van de Interim Omgevingsverordening (Iov) bepaalt het volgende:

Artikel 2.77 Mestbewerking

Lid 1

Totdat een bestemmingsplan in overeenstemming is met [Artikel 3.49 Veehouderij in Landelijk gebied](#), derde lid, en [Artikel 3.74 Afwijkende regels niet-agrarisch bedrijf mestbewerking](#) geldt, gelet op artikel 4.1, derde lid, Wet ruimtelijke ordening, dat een toename van de bestaande [gebruiksoppervlakte](#) voor [mestbewerking](#) binnen Landelijk gebied is verboden.

Lid 2

Het verbod uit het eerste lid geldt niet als wordt voldaan aan de voorwaarden uit:

1. [Artikel 3.49 Veehouderij in Landelijk gebied](#), derde lid; of
2. [Artikel 3.74 Afwijkende regels niet-agrarisch bedrijf mestbewerking](#).

Lid 3

Als bestaande [gebruiksoppervlakte](#) voor [mestbewerking](#) geldt de oppervlakte van:

- a. de bebouwing die:
 1. op 13 juni 2017 legaal aanwezig was, of
 2. mag worden gebouwd krachtens een vóór 13 juni 2017 verleende omgevingsvergunning;
- b. de onbebouwde grond die op 13 juni 2017 legaal mag worden gebruikt.

De commissie bezwaarschriften en in navolging daarvan het college, stelt in de beslissing op bezwaar dat art. 2.77 Iov niet in de weg staat aan vergunningverlening omdat de gebruiksoppervlakte voor mestbewerking niet toeneemt, nu een bestaand mestbassin wordt omgevormd tot monovergister. Het mestbassin was echter niet in gebruik voor mestbewerking. Er was dus geen bestaande gebruiksoppervlakte voor mestbewerking. De bestaande gebruiksoppervlakte voor mestbewerking neemt dus, anders dan de commissie en het college stellen, wel toe. Het besluit is daarom niet draagkrachtig gemotiveerd en daarmee strijdig met art. 3:46 Awb.

In verweer betoogde het college overigens dat art. 2.77 Iov niet van toepassing is, omdat het bestemmingsplan wel zou voldoen aan art. 3.49 Iov. Nu het college het advies van de commissie echter overneemt, stelt de vereniging vast dat het college dat standpunt verlaten heeft.

5

Hetgeen het college in verweer heeft aangevoerd kan overigens ook niet gevolgd worden. Het college stelt daar dat art. 3.49 lid 1 Iov bepaalt dat het bestemmingsplan mestbewerking ten behoeve van de eigen geproduceerde mest mag toestaan. Dan hoeft er niet getoetst te worden aan art. 3.49 lid 3 Iov. Dit is echter niet aan de orde, want het bestemmingsplan staat mestbewerking ten behoeve van de eigen geproduceerde mest niet toe. Planregel art. 10.4.1 sub k verbiedt dit immers.

In art. 2.77 lid 1 Iov staat bovendien dat zolang het bestemmingsplan niet in overeenstemming is met art. 3.49 **lid 3** Iov, een toename van de bestaande gebruiksoppervlakte voor mestbewerking binnen Landelijk gebied is verboden.

Art. 3.49 lid 3 Iov bepaalt het volgende:

Artikel 3.49 Veehouderij in Landelijk gebied

Lid 3

Een bestemmingsplan kan in afwijking van het eerste lid voorzien in mestvergisting voor samenwerkende melkruondveehouderijen tot ten hoogste 25.000 ton per jaar als:

- a. de locatie goed is ontsloten;
- b. de op-, overslag en verwerking van producten niet in de openlucht plaatsvindt;
- c. in het geval dat de mest na [vergisting](#) ter plaatse verder wordt bewerkt ten minste 50 % van het volume van de mest wordt omgezet in loosbaar water.

In het vigerende bestemmingsplan zijn de voorwaarden in art. 3.49 lid 3 Iov niet opgenomen. Dit is door het college ook niet bestreden.

Dat betekent dat art. 2.77 lid 1 Iov een toename van de bestaande gebruiksoppervlakte voor mestbewerking hier verbiedt. Er is immers onbestreden sprake van Landelijk gebied. In verweer wijst het college op de toelichting, volgens welke art. 2.77 Iov alleen van toepassing is op initiatieven in het buitengebied voor de bewerking van mest die niet ter plaatse is geproduceerd.

Art. 2.77 lid 1 is echter op zichzelf duidelijk: indien het bestemmingsplan niet in overeenstemming is met art. 3.49 lid 3 Iov, dan is een toename van de bestaande gebruiksoppervlakte voor mestbewerking verboden. Er staat niet aangegeven dat dit verbod beperkt is tot mestbewerking van mest die niet ter plaatse is geproduceerd. Wanneer de bepaling, zoals hier art. 2.77 lid 1 op zichzelf duidelijk is, dan komt aan de toelichting in zoverre geen betekenis toe. Dat mogelijk beoogd is om het verbod te beperken tot mest die niet ter plaatse is geproduceerd, kan, wat daarvan ook zij, niet tot een ander oordeel leiden. Zie b.v. de uitspraak ECLI:NL:RVS:2016:682, r.o. 3.1.

Art. 2.77 lid 1 Iov staat dus wel in de weg aan vergunningverlening, nu dit een rechtstreeks werkende regel is. Dit zou slechts anders zijn in een geval als bedoeld in art. 2.77 lid 2 Iov. Daar is echter geen sprake van. De vergunning had daarom niet verleend mogen worden. Ook niet met toepassing van de kruimelgevallenregeling.

6

- *Kruimelgevallenregeling*

Bovendien biedt, anders dan de commissie en het college stellen, de kruimelgevallenregeling niet de mogelijkheid om voor dit project af te wijken van het bestemmingsplan op basis van art. 4 onderdeel 7 van bijlage II bij het Besluit omgevingsrecht (Bor). Art. 4 onderdeel 7 bijlage II Bor ziet op een co-vergistinginstallatie. Daar is geen sprake van. Het gaat hier immers om een monovergistinginstallatie. Er is geen sprake van het vergisten van uitwerpselen van dieren met de in de omschrijving van het krachtens art. 5 lid 2 van het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet omschreven bewerkingsprocedé genoemde nevenbestanddelen.

Daar komt nog bij dat op basis van art. 4 bijlage II Bor slechts een vergunning met toepassing van art. 2.12 lid 1 sub a onder 2° Wabo verleend kan worden, als het gaat om een afwijking van het bestemmingsplan of van een beheersverordening. Nu echter, zoals hierboven is aangevoerd, ook sprake is van afwijking van de rechtstreeks werkende bepaling in de Iov, biedt art. 4 bijlage II Bor überhaupt geen basis voor vergunningverlening.

Natuurtoestemming

De commissie en in navolging daarvan het college, stellen dat sprake is van intern salderen en dat er daarom geen aanhaakplicht is in het kader van de Wet natuurbescherming. Waarom sprake zou zijn van intern salderen, wordt in het bestreden besluit echter niet gemotiveerd. Dit steekt te meer nu de aanvraag en het

besluit in primo niet op dit uitgangspunt zijn gebaseerd. Uit § 4 van bijlage 3 WNB AERIUS, de Nota van uitgangspunten, onderdeel van de aanvraag, blijkt namelijk dat men zich beroept op de zogenoemde bouwvrijstelling. Daarom is bij de stikstoftoets niet met alle bronnen rekening gehouden. Zoals de vereniging in bezwaar heeft aangevoerd, is deze bouwvrijstelling echter onderuit gegaan in de Porthos-uitspraak ECLI:NL:RVS:2022:3159. Er is daarom niet inzichtelijk gemaakt dat het project niet leidt tot een toename van de stikstofdepositie. Er is daarom wel een natuurvergunningplicht. Nu er geen natuurvergunning is aangevraagd, mag een Wabo-vergunning niet verleend worden zonder aangehaakte natuurtoets. In verweer voerde het college aan dat het niettemin aannemelijk is dat, zelfs wanneer de effecten van de bouwfase worden meegenomen, de conclusie dat sprake is van intern salderen niet wijzigt. Er is aangekondigd dat een meer uitgebreide toelichting op dit onderdeel later zal volgen.

7 Die meer uitgebreide toelichting is echter nimmer gegeven. Geconcludeerd moet dan ook worden dat geen rekening is gehouden met de extra emissies die het gevolg zijn van de bouwfase. Dit zijn extra emissies bovenop de emissies van het vergunde project. Het is niet op voorhand uitgesloten dat deze extra emissies niet leiden tot een toename van de stikstofdepositie op omliggende stikstofoverbelaste habitats en leefgebieden in Natura 2000-gebieden in de omgeving, zoals in de Deurnsche Peel & Mariapeel (de exclave De Bruuk ligt het dichtste bij het bedrijf), de Boschhuizerbergen, de Maasduinen of de Oeffelter Meent. Er is dus sprake van een project met mogelijk significante effecten. Er is wel sprake van een natuurvergunningplicht. Er had geen omgevingsvergunning verleend mogen worden zonder aangehaakte natuurtoets, nu er geen natuurvergunning is aangevraagd. Bovendien is het besluit ook op dit punt niet draagkrachtig gemotiveerd en daarmee strijdig met art. 3:46 Awb.

Concluderend verzoek ik U namens de vereniging het bestreden besluit te vernietigen onder veroordeling van het college in de kosten.

Hoogachtend,

Ir. A.K.M. van Hoof